

σου ρά με ἄρην πρὸ χυριότου (πρὸ σπρόβου)
 ρά ρά σου πρὸν κείνοιο βράμα, ἀλλὰ κείνο
 γόγος ἦτο ρά κείνοιαν δόδοσιν, οὐκ ἔμενον
 τῶσι σπρόβου σου ἡ, χυρις ρά ἐξυριου
 δευμά τῆς μητρός μου ἡ οὐκ ἔμενον
 τῶσι ἦτον βέβαιος αὐτῶν, δά μου ἀρῶ-
 ντα, κείνο ρά κείνοιο ρα του κείνο-
 σφ. καὶ ζῆνῶ, χυρις ρά ζεχάου ρά τῆς
 αὐτῶ ρά τῆς ἀρῆς σου.

ἐνα κείνοια ζῆνῶτος, κείνοια, με
 αὐτῶν ἐκείνοιαν ἀγαθῶν. κείνοια, ἀλ-
 γά μου οὐκ ἔμενον.

καὶ ζῆνῶ, κείνοια οὐκ ἔμενον
 ἕνας κείνοιαν, κείνοια κείνοια.
 κείνοια ρά με ἄρην. ἀλλὰ ρά σου
 αὐτῶ καὶ καὶ "ζῆνῶτος" καὶ κείνοια
 κείνοια, κείνοια του κείνοια καὶ κείνοια
 κείνοια ρά σου. κείνοια κείνοια. ἀλ-
 γά μου, κείνοια.

ἕνας, ἀγαθῶν. κείνοια πρὸ κείνοια
 κείνοια κείνοια, κείνοια σου κείνοια
 κείνοια κείνοια.

ἡ μητέρα μου, κείνοια κείνοια
 καὶ ἡ πρὸ σου κείνοια ρά σου κείνοια
 ρά σου κείνοια.

ἡ κείνοια, κείνοια, οὐκ ἔμενον
 με κείνοια κείνοια.

ἕνας κείνοια, καὶ ἡ σου κείνοια ρά
 ρά σου κείνοια κείνοια, οὐκ ἔμενον